

8 Οκτωβρίου 2009

Αίσθησις Ζωής Αθανάτου (2)- Ομιλίες για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή από τον Αρχιμανδρίτη Εφραίμ, Καθηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Βατοπαιδινός / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Γέρ. Ιωσήφ
Ησυχαστής / Έργα Γέρ. Ιωσήφ](#)



Οι Άγιοι Πάντες οι εν τω Αγίω Όρει του Άθω ασκήσαντες. Φορητή εικόνα της Ι. Μ. Μονής Βατοπαιδίου,

Συνέχεια από (1)

Γέρων Ιωσήφ ο Ησυχαστής

Όταν κανείς ευτυχεί θεωρητικά για κάποιο διάστημα της ζωής του δεν θέτει ερωτήματα που αφορούν την ύπαρξή του. Απολαμβάνει για λίγο την ηδονή που προκύπτει από τα ευτυχή γεγονότα, ή και φαντάζεται ότι έχει την δυνατότητα να επεκτείνεται ευτυχώντας έως ότου πετύχει την ύψιστη ανάπαυση και χαρά του. Αυτό συνήθως συμβαίνει στις πιο μικρές ηλικίες, όταν άλλοι έχουν τις πραγματικές ευθύνες για τη ζωή –σήμερα μάλιστα για αρκετό χρονικό διάστημα– εφόσον τελειώνει κανείς τις σπουδές του σε ώριμη ηλικία.

Όταν σιγά σιγά συναντούμε τις πρώτες δυσκολίες της ζωής, που δεν αποκλείεται να συμβούν και σε μικρή ηλικία, τότε αρχίζει ο προβληματισμός. Προβάλλονται και εντελώς φυσικά στον νου του ανθρώπου, ερωτήματα: Γιατί υπάρχω; Ποιό το νόημα σε αυτήν την ζωή; Ποιά είναι η αλήθεια για το πρόσωπό μου και τον κόσμο που ζω; Όταν απαντηθεί το ερώτημα ποιά είναι η αλήθεια, τότε μπορεί να δοθεί ουσιαστική λύση σε κάθε άλλο ερώτημα. Κάποτε αυτό το ερώτημα είχε τεθεί στον Χριστό από τον Πιλάτο «Τί εστίν αλήθεια»;(Ιω. 18,38). Φυσικά δεν περίμενε απάντηση. Το ερώτημα αυτό κουράζει, απογοητεύει· σκέπτεται κανείς ότι δεν υπάρχει απάντηση. ([περισσότερα...](#))